

der mellem Arbejderne, end det maaske til daglig aabenbares. Naar Ministeren nu paa et Omraade, hvor der med lidt Velvillie fra Regeringens Side kunde gives Arbejderne en Indflydelse paa Ting, som de sætter Pris paa at have Indflydelse paa, og paa et Omraade, hvor Imødelommenhed overfor Arbejderne ikke kan koste Regeringen noget som helst — uden maaske at Flængen mellem Regeringen og det konservative Folkeparti kan blive lidt større —, foretrækker at gaa med de Konservative, altsaa med Reaktionen, fremfor med Arbejderne, maa han forstaa, hvad Følgen vil blive. Han maa kunne sætte sig ind i den Tankegang og den Følelse, der maa besjæle en Arbejder, der nu ved de kommende Valg i Marts maa staa udenfor, trods det at han gerne vil være med til at løse samfundsmæssigt vanskelige Opgaver ad parlamentarisk Vej, fordi Ministeren overlegent og næsten haanligt i Dag har afvist den Mulighed, der fremsættes her fra Socialdemokratiets Side for at give denne Arbejder Adgang til at være med i det parlamentariske Arbejde. Det er ikke et ringe Antal Smaa-karsfolk, der vil komme til at staa udenfor Deltagelse i Valgene til Foraaret. Vi, der lever disse Forhold paa nærmere Hold end den højtærede Minister, kender til det; vi taler om disse Forhold hver Dag i denne Tid, hvor mange mister deres Valgret til Marts baade paa Grund af Opholdsbestemmelsen og paa Grund af, at det er ganske umuligt for dem at skaffe de Penge, der er nødvendige til at betale Skatten for Oktober Kvartal. Den højtærede Minister kan sige sig selv, at Bolignøden og de Vanskeligheder, der flyder deraf, allerede i og for sig vil afholde mange fra at bevare den Valgret, de paa et givet Tidspunkt har erhvervet sig. Og den højere Skat, som Arbejderne i alle Landets Købstadkommuner er sate i i de senere Aar, vil nu i Forbindelse med Arbejdsløsheden komme til at virke paa en saadan Maade, at de ikke kan betale Skatten. Det er jo ikke saadan, at de Mennesker ikke vil betale deres Skat. Det vil de gerne, men de er ikke i Stand dertil nu. Men selv om de ikke kan betale deres Skat for Oktober Kvartal i Februar Maaned, vil de allerfleste være i Stand til at gøre det i April, Maj eller Juni. Og saa betaler de den. Derfor er det ganske absurd, at en ubemidlet Mand, der gør alt for at opfylde sine Forpligtelser mod Samfundet, blot fordi han paa et givet Tidspunkt netop i det Aar, hvor der tilfældigvis er Valg, paa Grund af Arbejdsløsheden ikke er i Stand til til den fastsatte Tid at betale sin Skat,

skal miste al Indflydelse paa Kommunens Anliggender. Det var heller ikke den Opfattelse, der var Venstres i gamle Dage. Det kender vi, der har passeret 50 Aars Grænsen, og som gjorde Felttoget med sammen med Venstre i vor Ungdom. Vi har ikke glemt de Signaler, der den Gang lød, og de Taler, der den Gang holdtes af Ordføreren for Venstre.

Den ærede Ordfører for Venstre (Stangaard-Kirkegaard) sagde i Dag, at de, der ikke fik Valgret særlig paa Grund af Opholdsbestemmelsen, manglede det fornødne Kendskab til Kommunens særlige Forhold, naar de skulde stemme. Naar jeg skulde karakterisere en Udtalelse af denne Art og benævne den, som den fortjente, maatte jeg bruge et i høj Grad parlamentarisk Udtryk. Hvor kan nu det ærede Medlem paastaa, at Folk, der flytter fra Frederiksberg eller omvendt og derved mister deres Valgret, er uden Kendskab til Kommunens Anliggender? Men hvad der gælder her, gælder i Hundreder af Tilfælde rundt om i Landet. Der er peget paa det fra denne Talerstol før, men det lader jo til, at det maa gentages meget ofte, for at ærede uvillige Medlemmer overhovedet kan komme til at forstaa det, hvad der vel vilde være for meget forlangt, men blot komme til at huske, at det er sagt. For et Par Aar siden, vistnok ogsaa under Omtalen af den kommunale Valglov, omtalte jeg dette paa Grund af konkrete Tilfælde fra Egnen omkring Aalborg. Disse Udtalelser stod ganske uimodsagte og de kunde heller ikke gendrives. De var meget overbevisende med Hensyn til Virkningen af Opholdsbestemmelsen. — Men, sagde saa den ærede Ordfører for Venstre, hvis de mangler det fornævnte Kendskab til Kommunens særlige Forhold, vil de følge deres egne særlige økonomiske Interesser, de vil blive indfanget af det ene eller det andet Parti. Denne Udtalelse om de særlige økonomiske Interesser var særdeles interessant. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han har nogen Erfaring for, at Vælgerne gaar til Valg paa noget som helst andet Grundlag end deres egne særlige økonomiske Interesser, for det har jeg ikke. Jeg ved aldeles bestemt, at naar man gaar til Valg — og det gælder saavel Socialdemokrater som Højre og Venstre —, saa gaar man til Valg, fordi man vil varetage sine økonomiske Interesser. Al kommunal Politik bunder jo i økonomiske Interesser... Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Man kan saa meget man vil tale om Skoleforhold, men Skoleforhold er vel ogsaa økonomiske